

Beck Tamás

EGY SZÉP DOKTORNŐNEK

*Ahogy rám nézel éjfekete szemeiddel, azt hiszem,
Te a világot öntudatlan működésnek képzeled,
Miközben mellkasomon értőn ott matat az ujjbegyed,
Szívhangokat, tüdőzörejt kutatva – mi más a test hiszen,*

*Mint makacs célszerűség, s beláthatatlan véletlenek
Sajátos elegye, melyek arányát sose fedi fel
Okoskodás, sem az, kinek létében amúgy se hiszel,
Szép doktornő, mióta csak tudod: a test egyetlenegy*

*Darabja sincs kivonva a romlandóság törvénye alól;
Mint zöldegesnél a barackokat, kezedben forgatod
Kezem, keresve, hol jelenik meg az első barna folt
Rajt – hogy végül aztán visszadobhasd a nemléte megadón.*